

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. Ł.**,
podejrzanego o czyn 190 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 20 września 2024 r.,
wniosku obrońcy podejrzanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy
z dnia 20 marca 2024 r., IV Kz 68/24,
utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy
z dnia 13 lutego 2024 r., II K 1795/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnąć.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy podejrzanego od postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 20 marca 2024 r., IV Kz 68/24, utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 13 lutego 2024 r., II K 1795/23, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa M. Ł. Postępowanie przeciwko podejrzanemu o czyn z art. 190 § 1 k.k. zostało umorzone i zastosowano środek zabezpieczający w postaci stacjonarnego leczenia psychiatrycznego w ramach pobytu w zakładzie psychiatrycznym.

W kasacji został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią postanowienia. Uzasadniając wniosek obrońca podniósł, że

dostrzega wyjątkowość instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., jednak w tej sprawie zachodzą okoliczności, które prowadzą do wniosku, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla podejrzanego zbyt ciężkie skutki. W jego ocenie na skutek kasacji istnieje możliwość uchylecia zaskarżonego orzeczenia, co powodowałoby brak postawy do umieszczenia podejrzanego w zakładzie psychiatrycznym. Podkreślił również, że najsurowszy środek zabezpieczający jest równoznaczny z pozbawieniem wolności, a patrząc na ciężar gatunkowy czynu zabronionego zarzucanego podejrzanemu, to gdyby odpowiadał on jak osoba poczytalna, to nie zapadłoby wobec niego orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy podejrzanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją postanowienia nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylecia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania postanowienia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21). Dodatkowo Sąd Najwyższy musiałby dojść do wniosku o potrzebie wydania innego rozstrzygnięcia niż zawarte w zaskarżonym orzeczeniu, co z kolei powoduje, że wykonywanie orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji okaże się

niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem osoby, w stosunku do której zostało wydane. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Podstawy do wstrzymania nie stanowi także charakter tej sprawy i fakt zastosowania najsurowszego środka zabezpieczającego. Dolegliwości związane z wykonaniem środka zabezpieczającego nie mogą samodzielnie przesądzać o potrzebie zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2022 r., III KK 197/22).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Legnicy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ał]